

TÉMA : KDYZĚ JARO ŤUKÁ'

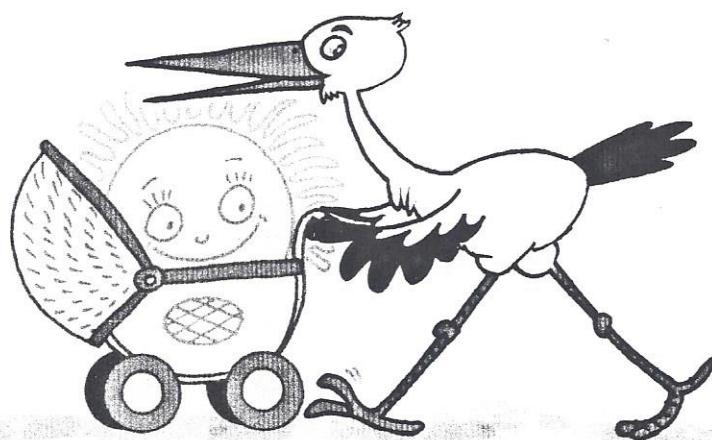
1.-5.3. 2021

Na jaře

Hudba i slova:
M. Škodová

Na ja - ře, na ja - ře, čáp je - de v ko - čá - ře,
hej ho - py, hej ho - py, hej ho - py, hop!

Čáp ve - ze slu - ní - čko, to - čí se ko - le - čko,
hej ho - py, hej ho - py, hej ho - py, hop!

JAK KRTEK A SKŘIVÁNEK PŘIVOLALI JARO

Poslech úvodní pohádky

Hodnocení postav, děje.

Zima letos neměla konce, a krtek byl proto stále schovaný ve svých chodbičkách v podzemí.

„Půjdou se dnes podívat ven, třeba už konečně vyrostla na louce tráva,“ říkal si krtek.

Když ale vystrčil čumáček ze svého úkrytu, viděl, že všude leží ještě mnoho sněhu.

„Ach jo, ta zima snad letos vůbec neskončí!“ říkal si smutně a bylo mu do pláče.

Už se mu stýskalo po ježkovi, který stále spal zimním spánkem.

Šel kolem zajíc a když uviděl smutného krtnka, zeptal se ho: „Co se ti stalo, krtnku, vidím, že jsi celý ustaraný.“

„Ále, jak nemám být smutný a ustaraný, vždyť to vidíš sám, všude je plno sněhu, zima snad nikdy neskončí a já už bych chtěl, aby přišlo jaro. Stýská se mi po ježkovi, po motýlcích, po broučcích, po mravenečcích. A sám víš, že do kud bude zima, budou všichni spát zimním spánkem a nikdo je nevzbudí,“ smutnil dál krtek.

„Víš co, krtnku, já znám jedno zaříkadlo proti zimě, zkusím ho říct, třeba zimu zažene.“

A zajíc začal mávat kolem sebe tlapkami a odříkával říkanku:

Zimo, zimo, táhni pryč,
nebo na tě vezmu bič!

Až se vrátím nazpátek,
svléknu zimní kabátek.

Jenže ať zajíc mával tlapkami, jak chtěl, ať opakoval zaříkávadlo kolem dokola, nic se nedělo. Všude ležel stále ten studený, bílý sníh.

„Achich ouvej, ta zima snad nikdy neodejde!“ bědoval nešťastný krtek.

Letěl kolem skřivánek. Vrátil se zrovna z teplých krajů a hledal strom, na kterém by si po té dlouhé cestě odpočinul.

„Proč pláčeš, krtnku?“ ptal se skřivánek, když uslyšel krtnkovo bědování.

„Jak nemám plakat, když kolem mne je stále ta ošklivá zima. Zajíc se ji pokousel zahnat zaříkávadlem, ale nepovedlo se mu to.“

„Ale vy dva mudrlanti, copak zima se odhání zaříkávadlem? Zimu zažene jen sluníčko, které začne víc hrát. Zima se teplého sluníčka bojí a hned před ním uteče. Víte co, já doletím ke sluníčku a poprosím ho, aby už začalo víc hrát a udělalo tak na zemi více tepla. Počkejte tu, za chvíli se vrátím,“ řekl skřivánek a odletěl vzhůru za sluníčkem.

Jak přiletěl ke sluníčku, zazpíval mu tuto písničku:

Hřej, sluníčko, hřej,

mraky roztrhej!

Usměj se konečně
teple a slunečně!

Hřej, sluníčko, hřej!

Jak to sluníčko uslyšelo, otevřelo oči a podívalo se dolů na zem.

„Jémine, já jsem zaspalo a dole na zemi je ještě plno sněhu a jaro tady bude za chvíli. Musím to všechno napravit!“ A poslalo na zem ty nejteplejší paprsky, které mělo po ruce. Sníh začal rychle tát a pod ním se objevovaly první kytičky – sněženky, bledulky a za nimi rašíla první světle zelená travička. A s ní přišlo i JARO.

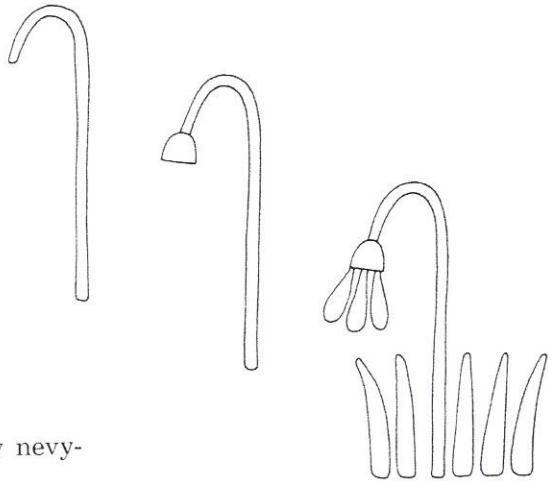
„Hurá, je jaro!“ volali dole na zemi krtek se zajícem. A pak se oba chytli za tlapky a šli společně vzbudit ježka.

KRESLÍME SI JARO

Děti kreslí s nadšením, ne vždy však zvládnou správný úchop psacího náčiní. Pojďme jim pomoci hrou. Pokud použijeme tabuli, lze obsah říkadel kreslit např. při besídce. Pro uvolnění zápěstí doporučuji velký arch papíru položený na zem. Aby činnost děti lépe zaujala, je dobré vytvořit příjemnou atmosféru.

Příroda je výborná malířka, ale to my také, co říkáte? Nenechme se zahanbit a ukažme, co umíme. Spolu s říkankou určitě zvládneme nakreslit květinu, která nám oznamuje blížící se jaro.

Nejdřív hůlka vyrostla,
kdo má oči, ať se dívá.
Vždyť na jejím horním konci
čepička se kývá!
A z čepičky – tři slzičky,
hůlka patří do travíčky.
A máme tu za chvíliku,
první jarní květinku.

Nesmíme zapomenout na sluníčko. Vždyť bez něho by žádné kytičky nevykvetly. Najdeme žlutou pastelku nebo křídou a hurá do toho...

Sluníčko

Kreslím kolo pastelkami, snad se dílo zdaří.

Sluníčko si kreslí s námi, vesele se tváří.

(kresba kruhu, obtáhnout kruh, změnit směr obtahování, dbát na uvolněné zápěstí)

Ať přikreslím rovné čáry, sluníčko si přeje.

Pastelkami čáry máry – za chvíliku už hřeje.

(kresba paprsků po celém obvodu)

Co nakreslit ještě zbývá? Dvě malíčké tečky.

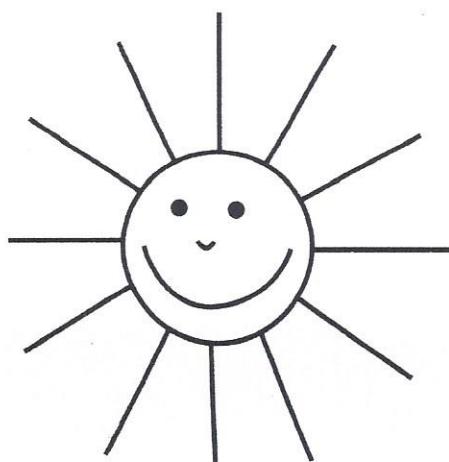
Sluníčko se může dívat dolů na ovečky.

(kresba očí, obtažení)

Pusinku a malý nosík, sluníčko je celé.

Den už končí a mě kdosi nese do postele.

(kresba úst a nosu, malíř si zatleská, protáhne se, hlavu položí na sepjaté dlaně)

JARNÍ HÁDÁNÍ (PÁSMO HÁDANEK)

Děti jistě uvítají veselé zpestření v podobě hádanek. Důležitá je zřetelná artikulace učitelky. Když učitelka přidá ještě pohybovou improvizaci, pozornost dětí bude ještě větší.

Pod sněhem se tiše krčí,
na paprsky čeká,
nevadí, že vítr hučí,
voní do daleka.
(sněženka)

Hřeje, co mu síly stačí,
kytičky to těší,
směje se na kluky ptačí,
na auta i pěší.
(sluníčko)

Žížaly mu neuvěří,
venku chodí bos,
pěkný hlásek, černé peří,
oranžový nos.
(kos)

Pod zemí si cesty hloubí
až na naši zahrádku,
babička se na něj zlobí,
když udělá hromádku.
(krtek)

Ochutnává prvosenky,
křídly mává motýlům.
Krásné žluté podkolenky
na nožkách má od pylu.
(včela)

Zahradník ji okopává,
v hlíně klíčí semínka.
Až vyroste, bude zdravá,
nastrouhá ji maminka.
(mrkev)

Travou spěchá sedm teček
na závody s broučky,
běží tam i mraveneček
z pomněnkové loučky.
(beruška)

Stromek čeká na doktora,
potřebuje prohlídku,
kdopak na nás ťuká shora,
hádej, hádej, Davídku.
(datel)

Nechvátá a nepospíchá,
nezná žádný velký spěch,
pomalu a zvolna dýchá,
doměk nese na zádech.
(šnek)

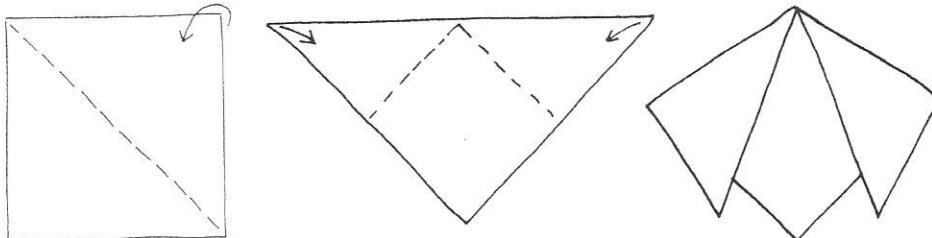
Zelená se travička,
a z ní kouká kytička.
Copak se to děje?
Sluníčko víc hřeje!
Věděl by snad někdo z vás,
jaký je teď roční čas? (jaro)

Chutná ovečce i krávě,
když jdou, zvonky zvoní,
kvítek vedle kvítku v trávě
žlutobíle voní.
(sedmikráska)

Sněženka z papíru

Dítě a jeho psychika – poznávací schopnosti a funkce, představivost, fantazie, myšlenkové operace. Podoba – tvořivost, vynalézavost, fantazie.

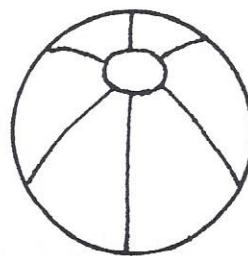
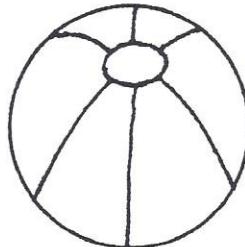
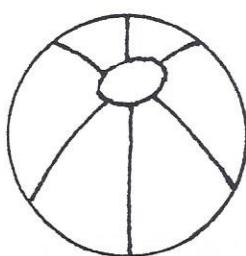
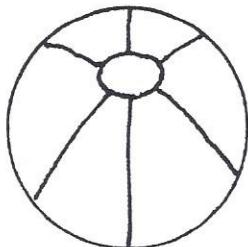
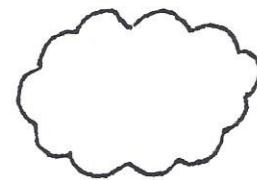
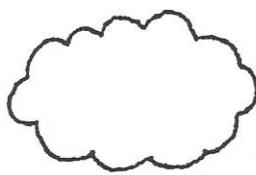
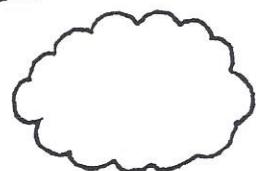
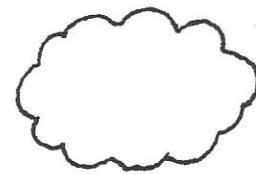
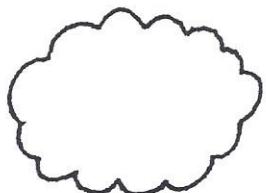
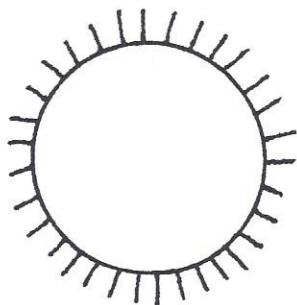
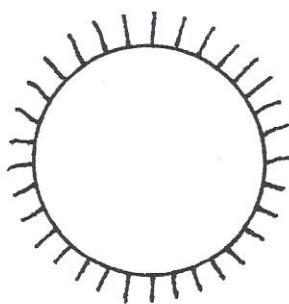
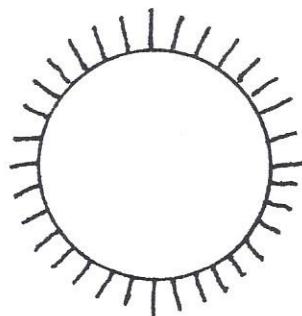
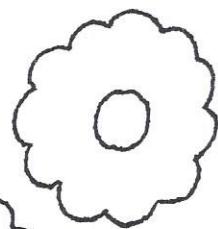
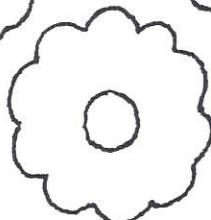
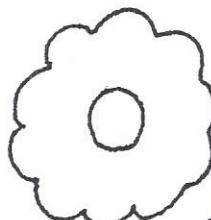
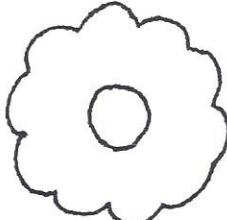
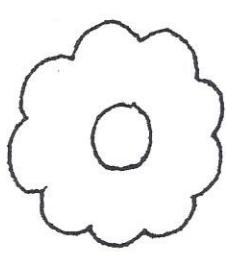
Konkretizované výstupy – skládat z papíru podle vzoru.

- Učitelka připraví zelené barevné papíry na podklad a bílé papíry na květ sněženky. S dětmi pak podle pokynů složí květ sněženky, který dolepí na zelený podklad, a děti dokreslí stonk.

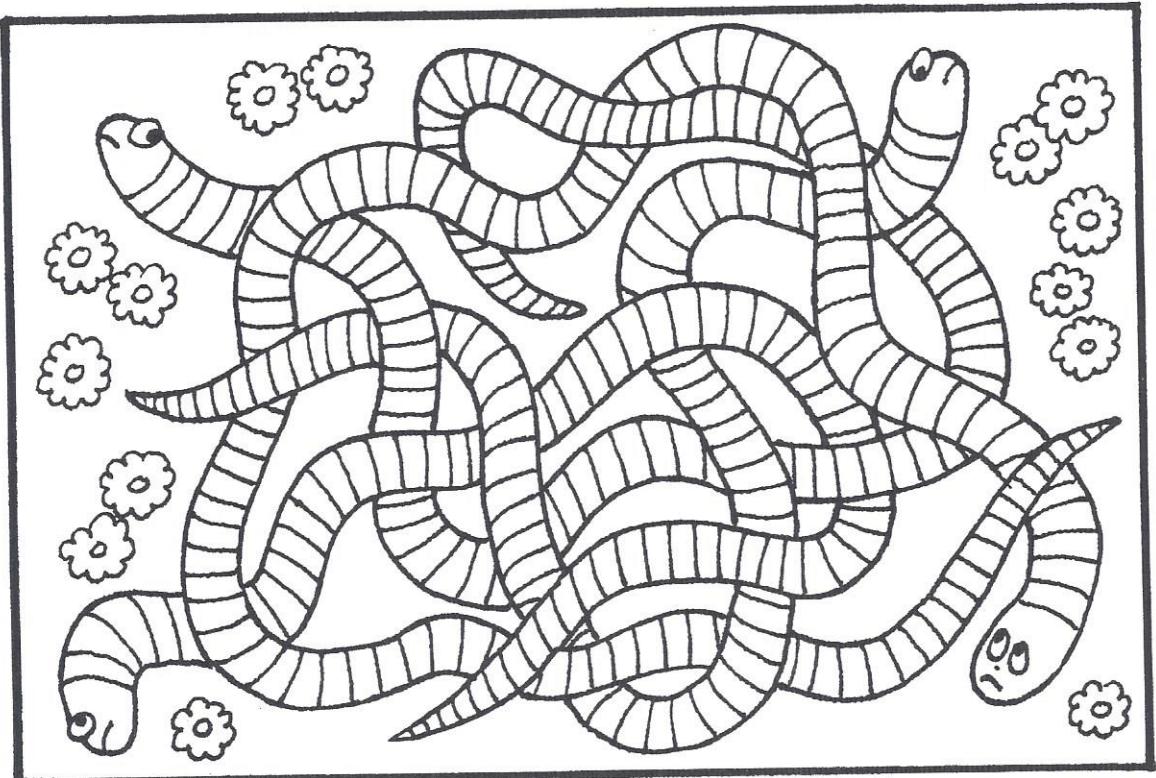
2. Škrtej a počítej se Šimonem

V každém řádku škrtni první obrázek, spočítej zbylé obrázky a výsledek zapiš tečkami.

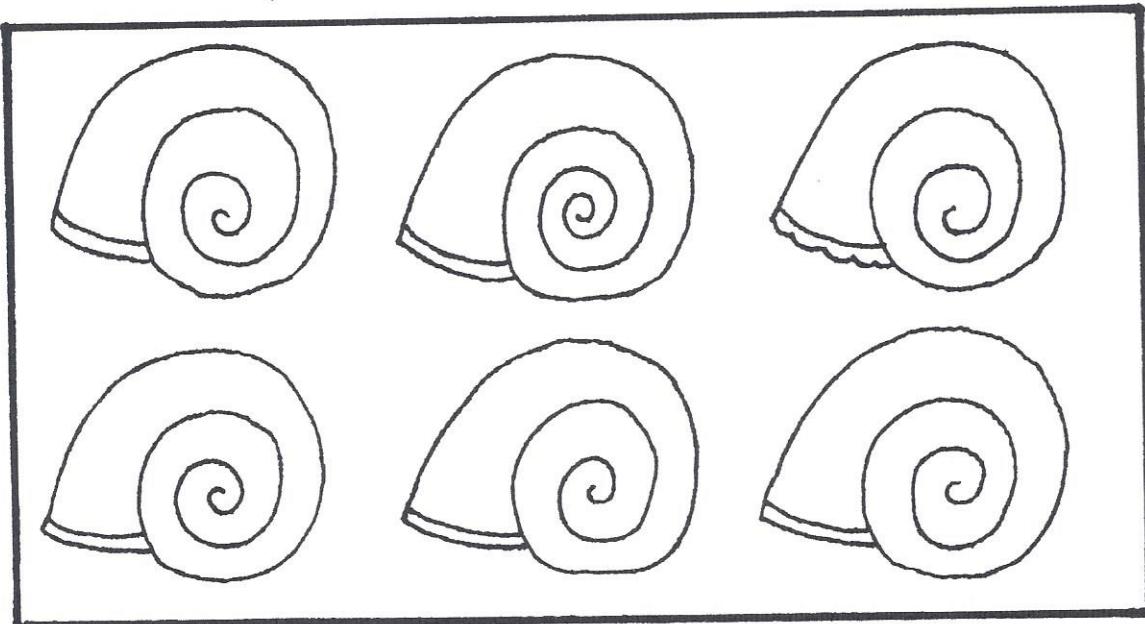
Rozmotej žížaly

Každou žížalu vybarvi
jinou pastelkou.

Hledej rozdíly

Která ulita je jiná, než ostatní?
Tu celou vybarvi. Ostatní si hezky ozdob.

Pracovní list č. 7: Oblouky

Pomoz zrýt krtkovi zahradu pěknými obloučky. Nakonec si krtky vybarvi.

Nejdříve jsme měli loučku zcela rovnou, bez kloboučků.

Pak tam přišel krteček, dělá chodby, domeček.

Jak chodbičky v zemi hrabe, krtince jsou nyní všude.

